

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جیم فیتزجرالد
برگردان: م. نوری
۱۹ نومبر ۲۰۲۳

اسرائیل - فلسطین: اگر جای این دو عوض می شد، چه می شد؟

چه می شد اگر جایگاه اسرائیل و فلسطین به عکس می شد؟ چه می شد اگر فلسطین کشوری قوی و ثروتمند بود و توسط قدرتمندترین کشور جهان تا دندان مسلح می شد؟ چه می شد اگر فلسطین سلاح های مدرنی نظیر اف - ۱۶، تانک های مرکاوا، خمپاره انداز، نفربرهای زرهی و سیستم دفاع راکتی پاتریوت داشت؟ چه می شد اگر فلسطینی ها در سرزمین های اشغالی حریم هوایی، تمام بنادر و کل اقتصاد را تحت کنترل داشتند؟ و چه می شد اگر مردم اسرائیل فقیر و ضعیف و سرکوب شده بودند؟ چه می شد اگر سرزمین قوم یهود اشغال و صدها هزار نفر از خانه و زمین شان رانده می شدند و باید در منطقه ای کوچک زندگی می کردند که مانند زندان یا اردوگاه مرگ کاملاً تحت محاصره بود؟

شما چه فکر می کنید؟ فکر می کنید مردم اسرائیل با چنین شرایطی چگونه برخورد می کردند؟ فکر می کنید در مقابل زندانبانان خود مطیع، گوش به فرمان و وظیفه شناس باقی می ماندند؟ یا از خود دفاع می کردند و با همه ابزارهایی که در اختیار داشتند مقاومت می کردند؟

خوشبختانه برای پاسخ به این سوالات نیازی به گمانه زنی نیست زیرا تاریخ معاصر پر از نمونه هایی است که در یافتن پاسخ به ما یاری می رسانند. ما دقیقاً می دانیم اسرائیلی ها در واکنش به چنین شرایطی چه می کردند، چون بارها واکنش آنان را دیده ایم.

در دهه های ۱۹۳۰ - ۱۹۴۰ میلادی، یهودی ها سازمانی تروریستی به نام «ایرگون» داشتند، سازمانی که حداقل ۶۰ اقدام تروریستی مستند، مشابه عملیات حماس، علیه هدف های بریتانیایی و عربی انجام داد. طبیعتاً ایرگون خود را مبارز راه آزادی می دانست و نه یک گروه تروریستی.

در خلال جنگ جهانی دوم، تمرکز گروه ایرگون بر خاتمه‌دادن به اشغال فلسطین توسط بریتانیا بود. این گروه دفاتر دولتی مهاجران، دفاتر اخذ مالیات بر درآمد، مرکز ملی پولیس بریتانیا، پایگاه‌های پولیس و ایستگاه‌های رادیو را بمباران می‌کرد. این گروه خطوط لوله نفت، کابل‌های تلفون و پل‌های راه‌آهن را تخریب می‌کردند و مین‌های زمینی و مواد منفجره در بازارها، و بمب در هتل‌ها کار می‌گذاشتند که در نتیجه آن مردان و زنان و کودکان بسیاری کشته شدند. معروفترین عملیات تروریستی ایرگون بمب‌گذاری در هتل «کینگ دیوید» در سال ۱۹۴۶ در اورشلیم بود، که طی آن ۹۰ نفر کشته و ۴۱ نفر مجروح شدند. تعدادی زن و کودک نیز در میان این قربانیان بودند.

بهمحض این‌که بریتانیایی‌ها عزم ترک فلسطین کردند، عملیات تروریستی گروه «ایرگون» متوجه مردم عرب فلسطین شد. معروفترین عملیات در این زمینه کشتار در روستای «دیرباسین» در اپریل ۱۹۴۸ بود، که منجر به کشته‌شدن ۲۰۰ نفر از جمله مردان و زنان و کودکان و افراد سالخورده شد. گزارشی مبنی بر مثله‌کردن قربانیان، تجاوز به

عنف؛ و چرخاندن بازماندگان در محلات یهودی نشین قبل از اعدام شتابزده همه آنها، در دست است. دیرباسین روستایی آرام و عاری از خشونت با حدود ۴۰۰ نفر ساکن بود. توافقی مبنی بر عدم تعرض امضاء کرده بود و به اطمینان قاطع در هیچ عملیات خصمانه‌ای علیه یهودی‌ها مشارکت نداشت.

جنگجویان «هاگانا»، یکی دیگر از سازمان‌های تروریستی صهیونیستی که در حمله به دیرباسین شرکت داشتند، شهادت دادند که چگونه نیروهای ایرگون «خانه‌ها را غارت می‌کردند، پول و جواهرات زنده‌ها را ربوده و جنازه‌ها را آتش می‌زدند». موارد متعددی را هم مبنی بر تجاوز به علف و مثله کردن گزارش شد.

چندروز پس از واقعه کشتار در دیرباسین، معاون بازپرس کل پولیس بریتانیا در فلسطین از بازماندگان مونث واقعه بازپرسی کرد و به این نتیجه رسید که «بسیاری از دختران دانش‌آموز مورد تجاوز قرار گرفته و سپس سرشان بریده شده است. به زنان مسن هم تعرض شد. موردی گزارش شد که دختر جوانی به معنای واقعی کلمه دو شقه شده بود. کودکان بسیاری را قصابی کرده بودند. زن سالخورده‌ای را دیدم که می‌گفت ۱۰۴ ساله است و با قنداق تفنگ به ججمه‌اش کوبیده بودند.»

این حکایت‌ها برایتان آشناست؟

طنز تلخ قضیه اینجاست که دو تن از رهبران همین گروه‌های تروریستی که در کشتار شرکت داشتند بعدها نخست وزیر اسرائیل شدند: مناخیم بگین و اسحاق شامیر. پس از تأسیس کشور اسرائیل، مناخیم بگین حزب دست‌راستی «هیروت» (آزادی) را در سال ۱۹۴۸ پایه‌گذاری کرد.

پس از این‌که مناخیم بگین نخست‌وزیر اسرائیل شد، سفری را به ایالات متحده آمریکا تدارک دید. وقتی فزیکدان معروف آلبرت اینشتاین، هانا آرنست نظریه‌پرداز سیاسی، و دیگر شخصیت‌های معروف یهودی از سفر بگین مطلع شدند، طی نامه‌ای سرگشاده به نیویورک تایمز، به پذیرش بگین از سوی مقامات امریکائی اعتراض کردند.

در نامه مزبور حزب هیروت به‌عنوان «حزبی توصیف شده بود، که از نظر ساختار سازمانی، روش، فلسفه سیاسی، و پیام اجتماعی خود بسیار مشابه احزاب ناسیونال سوسیالیست (نازی) و فاشیست‌هاست.» در نامه مزبور همچنین از هیروت به‌عنوان سازمانی تروریستی، دست‌راستی و میهن‌شیفته نام برده شده بود و در نهایت، نویسندگان نامه، حزب هیروت را «آمیزه‌ای از ملی‌گرایی افراطی، عرفان مذهبی و برتری نژادی» تعریف کرده بودند.

لازم به یادآوری است که اینشتاین از تشکیل کشور اسرائیل حمایت نکرد و معتقد بود این کار در تضاد با «جوهر یهودیت» است.

و جالب توجه است که حزب هیروت بعدها تبدیل به حزب «لیکود» شد که امروز در اسرائیل تحت ریاست بنیامین نتانیاهو در قدرت است. این حزب طی چهار دهه گذشته حزب حاکم اسرائیل بوده است.

سازمان ایرگون به حزب هیروت فراروئید و حزب هیروت به لیکود بدل شد. حزب نام خود را تغییر داد ولی به نظر می‌رسد فلسفه آن تغییر نیافته است. امروز حزب لیکود فلسطینی‌ها را ترور می‌کند و می‌کشد بدون این‌که مجازات شود. فقط ابعاد و شیوه‌های قتل و ترور بسیار وسعت یافته است.

رفتار اسرائیل در گذشته و در زمان حال نشان می‌دهد که اگر به‌جای فلسطین بود، درست مانند حماس، و چه‌بسا هولناک‌تر، عمل می‌کرد.

منبع: آنتی‌کریگ، ۹ نومبر ۲۰۲۳

https://antikrieg.com/aktuell/2023_11_09_israelpalaestina.htm

این مقاله ابتداء در تاریخ ۹ نومبر ۲۰۲۳ در Anti-War.com منتشر شده است.